

Z NAŠICH REVUÍ

Vojenské technické zprávy.

čís. 2/1929.

Štkpt. ing. Diviš uvádí tu stručný obsah přednášky, proslovené na schůzi skupiny vojenských inženýrů, o bezdýmném prachu. Popisuje historický vývoj všech druhů jeho až do prachu bezdýmného. Tyto řadí do dvou skupin: nitrocelulosový a nitroglycerinový, t. j. ten, který vedle nitrocelulosy obsahuje i nitroglycerin. Nitrocelulosový prach používá se u nás pro ruční zbraně. Nitroglycerinové prachy (balisit a kordit) používají se pro děla. Zajímavý je údaj o využití energie, jež činí u prachů, používaných u ručních zbraní jen 20—30%, u děl 20—42%. Nakonec uvádí vlastnosti bezdýmných prachů.

Mjr. Vogel píše dále o rychlém zjišťování souřadnic základních bodů řidičích děl a pozorovatelů (topografická příprava), aby vzhledem k potřebám pohybné války ve všech případech, kde bude zapotřebí přesné přípravy dělostřelecké, zkrátila se topografická příprava. Autor uvádí vel-

mi vhodně postup trigonometrických výpočtů podle známé metody Pothenovy a sestavil přehledný formulář, který se plně osvědčil při střelbě 2. těžké dělostřelecké brigády.

Škpt. gšt. Sýkora podává několik úvah o pěchotním dělu. Z úvah všeobecných a známých vyzdvihuje správný názor autorův, že pěchotní dělo musí střílet přímo, aby spotřeba střeliva byla co nejmenší, že za útoku má být skryto a má se objevit teprve v okamžiku, kdy se útočící pěchota zastaví, a že musí pak zasáhnouti krátce a zmizeti. Praktickou donosnost stanoví min. 2000 m a účinek proti lehkému polnímu úkrytu. Myslí tudíž, že postačí střela váhy 5—6 kg s nárazovým zapalovačem s dvěma náplněmi, jednou pro dráhu plochou, druhou pro dráhu strmou. Střelivo vozilo by se na jednom vozidle s dělem silou motorickou (housesnkovým vozidlem). Obsluha a motor byl by zabezpečen ochrannými štíty proti střelbě kulometů ze vzdálenosti 500 m. Jelikož jeden prapor pluku bývá obvyčejně v záloze, vystačily by pro pluk 2 čty

po 2 dělech, které by srostly s plukem a nebyly by sloučeny v divisi ve zvláštní dělostřelecký pluk. Autor k tomuto konkrétnímu návrhu připojuje dále, že úkol boje proti tankům a létadlům dá se přenést na jinou společnou zbraň, již by byl nejlépe těžký kulomet, Souhlasím s autorem v jeho vývodech a myslím, že 2 cm těžký kulomet, navrhovaný pplk. ing. Wagenknechtem, by dobře této úloze vyhověl (viz „Voj. techn. zprávy“ II., čís. 1, 2/1929).

Hlídkka automobilní uvádí výsledky soutěže automobilů, poháněných generátorovým plynem r. 1927 ve Francii. O stejném tématě viz dřívější články ve „Voj. techn. zprávách“ roč. II., str. 30, 131, a roč. III., str. 121, 140. Průměrné rychlosti činily 24—28 km u nákladních automobilů na pneumatikách a 16—18 km u nákladních aut 5 t s plnými gumami. Rychlost ve stoupání 12% byla u prvních 8 km/hod., u druhých 5,5 km/hod. Pokud se provozu týče, bylo spotřebováno na t/km 30 g dřevěného uhlí místo 0,05 l benzínu, čili místo 1 l benzínu 1,5 kg dřevěného uhlí. K uvedení motoru do chodu bylo zapotřebí 10, max. 20 min.

I po 2500 km jízdy nebyly motory znečištěny. Tyto výsledky možno označit jako velmi dobré, a je to znamenitý pokrok proti letům předešlým (pplk. gšt. Roques).

V hlídce ženijní jest můj článek o způsobu trhání komínů anglickými zákopníky, jenž spočívá v tom, že se komín z části podhrabe, vyztuží dřevěnými sloupky, jež se pak odstřílí. Komín se zřítí, podobně jako se kácí strom, v tom směru, ve kterém bylo zdívo vybráno.

Kpt. Souhrada rekapituluje úvahy mjra Karla rytíře z Birago, vydané ve Vídni r. 1839, známého konstruktéra válečných mostů rak.-uh. armády, o požadavcích kladených na válečné mostní soupravy, vyvrcholujících závěrem, že váhu pontonu nutno zmenšiti, zato že je nutno zvýšiti jeho únosnost. Správnost této úvahy potvrdila světová válka.

Hlídkka výbušin a střeliva obsahuje stati o působení leteckých pum, plynových pum a zápalných pum. Zejména tyto poslední jsou velmi nebezpečné. Každý letoun s nákladem 1 tuny by způsobil 170 požárů.

Mjr. ing. Vladimír Hájek.

Z CIZÍCH REVUÍ

a) *Revue française.*

Revue militaire française.

Květen a červen 1923, čís. 83 a 84.

Plk. Alléhaut: Les débarquements de vive force.

Jde o studii desantů, a to na podkladě zkušeností poslední války, kdy se jasně ukázaly všechny obtíže desantů, kdy ani mohutná námořní mocnost jako Anglie společně s Francií nemohly dobýti Dardanel vojsky vysazenými z lodí na pevninu. Z toho je vidět, že desanty nesmějí býti prováděny náhodně podle situace, nýbrž musí býti připravovány a to v naprostém souhlase se strategickou situací. Dále probírá jednotlivé podmínky desantu, a to: cíl, stanovený pro desant; místo vyložení; prostor desantu; složení desantu a jeho zásobování po všech stránkách; trvání desantu a zajištění spojovací námořní základny.

Na místě vyhlédnutém pro desant nejdříve se vyloží části krytu, jež musí zajistiti a chrániti vykládání gros. Celá studie má velmi zajímavé dedukce a poučení. Ovšem pro naše poměry se nehodí, poněvadž nemáme moře.

Mjr. d'Argenlieu: La bataille de l'Avre.

Pojednání o bitvě na řece Avre, která byla vedena počínaje dne 25. března 1918, jako část velkého boje mezi armádou německou a francouzsko-anglickou po německém průlomu 21. března 1918. Pojednává o akci zahájení činnosti dovezených záloh, které měly za úkol zastaviti německý postup. Je to hlavně skupina armád v záloze, vedená gen. Fayollem, jež se skládala z 1. armády gen. Debeneye a 3. armády gen. Humberta.

Bitva na řece Avre byla zahájena 5. jezd. divisi, která 25. března 1918 byla posunuta do prostoru Roye, aby kryla levé severní křídlo 3. armády a udržela spojení s armádou anglickou, jež bylo vážně ohroženo, ba časem úplně ztraceno. Jezdeckto pomalu ustupuje před nepřátelskou přesilou až na řeku Avre, bojujíc na frontě asi 10 km. Zde však již navázalo styk s vysunutými prapory nově dovezených divisi 1. armády. Jde o 56. divisi.

26. března 1918 dostal gen. Debeney rozkaz, aby s 56. a 133. div. pěchoty a několika div. jezdeckta přehradil postup